

छिद्रात्माज्ञानरिक्तचित्तभांडः सोपहासेतिपादपूर्णार्थः संधिः ॥ १७ ॥ महात्मस्तु आत्मवित्तु ॥ १८ ॥ यदेवेति फलतः साधनतश्च सांख्ययोगयोरैक्ये सन्नित्यवहोरोपपादने निस्ताप्येतयोर्विरोधोदश्यमा
नोप्य किंचित्कर इति भावः ॥ १९ ॥ अस्थितायुश्चमज्जाचजानीमः पितृतोगुणाः त्वङ्मांसं शरीरोणितं चेति मातृजन्यपिशुमेति स्त्रीपुंसाभ्यामिव पुं प्रकृतिभ्यां शरीरं निर्वर्त्येत इत्युक्तं तदनुवदन् दृष्टान्तासिद्धिमाह
त्वगित्यादिना ऐंद्रियकंदंद्रियसमुदायश्चाधिकः ॥ २० ॥ सेंद्रियकं धातुसंप्रकं बीजाद्विजातं रमिव जायते न ह्येकं कार्यं बीजद्वयोत्येति किमिति दृष्टमस्तीत्याशयवानाह द्रव्यादिति ॥ २१ ॥ दार्ष्टान्तिके पुं प्रकृत्योर्वि
प्रबत्त्वभावत्वात्संबंधासंभवमाह निरिंद्रियस्येति न तावत्पुं प्रकृत्योर्विषयविषयिभावलक्षणः संबंधः पुंसो निरिंद्रियत्वात् प्रकृतेस्तुच्छत्वात् नापि बीजाङ्कुरवजन्यजनकभावः केवलत्वेन पुंसो बीजशक्तिशून्य
त्वात् प्रकृतेरकार्यत्वाच्च नापि कुलालघटवत् पुंसोऽद्वितीयत्वेन उपादानांतराभावात् तत्कल्पनेऽनवस्थापत्तेश्च नापि अयत्कान्तमणि लोहवत्तयोः संबंधः उभयोरप्यमूर्तत्वात् मूर्तिमनोर्हि द्वयोरुभयकर्मजोऽन्य

निर्णयंचापि छिद्रात्मानं तं वक्ष्यति तत्त्वतः ॥ सोपहासात्मतामेतियस्माच्चैवात्मवानपि ॥ १७ ॥ तस्मात्वंशुणुराजेंद्रियथैतदनुदृश्यते ॥ याथातथ्येन सांख्येषु योगे
षु च महात्मसु ॥ १८ ॥ यदेवयोगाः पश्यंति सांख्यैस्तदनुगम्यते ॥ एकं सांख्यं च योगं च यः पश्यति स बुद्धिमान् ॥ १९ ॥ त्वङ्मांसं रुधिरं मेदः पित्तं मज्जा च स्नायु च ॥
अथ चेंद्रियकं ताततद्भवानिदमाहमां ॥ २० ॥ द्रव्याद्रव्यस्य निर्वर्तिरिंद्रियादिंद्रियं तथा ॥ देहाद्देहमवाप्नोति बीजाद्विजातं यैव च ॥ २१ ॥ निरिंद्रियस्याबीजस्य
निर्द्रव्यस्याप्यदेहिनः ॥ कथं गुणा भविष्यंति निर्गुणत्वान्महात्मनः ॥ २२ ॥ गुणा गुणेषु जायंते तत्रैव निविशंति च ॥ एवं गुणाः प्रकृतिं तो जायंते निविशंति च ॥
॥ २३ ॥ त्वङ्मांसं रुधिरं मेदः पित्तं मज्जा स्थिसायु च ॥ अष्टैतान्यथ शुक्लेण जानीहि प्राकृतानि वै ॥ २४ ॥

तत्कर्मजो वा संबंधो युज्यते न त्वमूर्तयोः नास्ति देही प्रति संबंधीयस्येति न देहीति च समासद्वयमुच्येयं नापि पराभिमतः समवायत्तादात्म्यं वा निर्गुणेषु गुणसंबंधासंभवात् मत्तस्पर्शेन असि शीतोष्णाद्विस्पर्शं
त्वं वक्तुं शक्यमेवं निरिंद्रियस्येत्यादि हेतुपंचकं पुं प्रकृत्योः संबंधासंभवार्थमुक्तं वार्तिके तु निःसंगस्य स संगे न कूटस्थस्य विकारिणा आत्मनोऽनात्मनो गोवात्सवनोपपद्यत इत्येवोक्तं तत्रासंगत्वकूटस्थत्वे प्रसाध्ये
निरिंद्रियत्वादि हेतुचतुष्टयं तु बहुवादि संमतमिति युक्ततरं ॥ २॥ कथं तर्हि एषा स्मृतिरत आह गुणा इति गुणाः स्वादयः गुणेषु त्रिगुणालिकायां मायार्था ॥ २॥ कथमसहायायास्तस्याजगज्जनकत्वमित्याशंक्यट
ष्टानेन साधयति त्वगिति यथा द्रोणशरीरे मातरं विनापि एकै नैव शुक्लेण मेद आदिवत्त्वादि क्रमपि जातं एवं एकैवैव दर्पणवत् स रश्मिर्विविधपहणशीलया कृत्स्नो जगज्जीवात्मा प्रपञ्चो जायत इति श्लोकद्वयार्थः ॥ २४ ॥